

Svenska kyrkans framtida närvaro i Asien

Ett underlag för beslut

Utredare:

Erik Stenberg-Roos och Anna Stenberg 2021/2022

Inledande pastoralteologisk reflektion

Om att arbeta som hjälpare och om Jesus som den behövande

Att arbeta i SKUT är något Jesu lärjungar gör. Om det överhuvudtaget ska vara meningsfullt att göra en utredning om Svenska kyrkans närvaro i Asien måste frågan "Är Svenska kyrkan relevant för de svenskspråkiga människor som av en eller annan orsak vistas i Asien?" besvaras jakande. En av utgångspunkterna för detta arbete är att så är fallet.

Nästa fråga måste bli varför och på vilket sätt kyrkan är relevant. Vår erfarenhet efter sju år i Thailand, samt svaren från frågeformulären i samband med denna utredning, är att människor vill komma i kontakt med kyrkan. Många människor räknar med kyrkan på ett sätt som gör oss stolta.

Bibeltexter

Såvitt vi kan förstå finns det två bibelställen som i kombination med missionsbefallningen i Matt 28 tydligare än andra markerar själva ansatsen till kyrkans arbete i Asien.

Dessa torde för det första vara den latinamerikanska befrielsesteologins programförklaring i Luk 4, där Jesus menar att hans uppgifter är att förkunna ett glädjebud till de fattiga, befrielse för de fångna, syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och att förkunna ett nådens år. I dessa uppgifter står ständigt den av SKUT utsände lärjungen. Det är Jesu ord till oss. Vår uppfattning är att många gör det med stor stolthet och stor välvilja. Ur detta perspektiv växer också mycket god gruppverksamhet fram.

Men, för det andra, att verka inom SKUT innebär också att möta Jesus som den behövande när han beskriver sig själv (jo, faktiskt) i t.ex. Matt 25. Detta betyder också att arbeta förebyggande. Jesus identifierar sig så starkt med behövande människor, att han markerar att det är mig ni besöker när ni kommer till fångelserna, det är mig ni hälsar på i sjuksängen och det är jag som lever naken på stränderna och inte har tillräckligt med mat för dagen.

Jesus som den behövande

Att möta Jesus i denna skepnad, om uttrycket tillåts, är dock inte så enkelt och romantiskt som det ibland beskrivs. Den svenska TV-klassikern "Karl Bertil Jonssons julafton" ger en bild av både hjälp och tacksamhet som inte har mycket att göra med verkligheten. Människor hamnar inte i fångelser, på sjukhus eller stränder för att man följt lagar och regler och uppfört sig som snälla, välvilliga, anständiga och ansvarstagande kosmopoliter. I de allra flesta fall hamnar människor på de uppräknade ställena för att man rånat, drogat, kanske t.o.m. mördat, svikit, hatat, burit sig illa åt och förstört för sig själv och andra. Fångelsekunder kan vara fulla av hat och aggressivitet eftersom dom anser sig få för lite stöd, en människa kan vara sjuk både mentalt och fysiskt och fullständigt nedgången. Och att leva hungrig på stränderna gör inte någon till ett tacksamt objekt för kyrklig snällhet.

Förebyggande

För att göra parallellen än tydligare, samt att fundera över det förebyggande arbetet, kan man gå vidare och säga, att Jesu identifikation säger oss, att "Innan jag hamnade på de uppräknade platserna, hatade jag på nätet men behövde i alla fall någon form av mänskligt bemötande, det var jag som köpte dom prostituerade och utfattiga kvinnorna men som nu behöver en kopp kaffe och ett samtal på en gaturestaurang, det är jag som dricker kopiösa mängder sprit på dom billiga strandschacken i ett försök att glömma alla relationer jag förstört i mitt hemland. Och jag behöver en flaska vatten i min panik över att inte ens mina egna barn vill låna ut pengar till mig för att jag ska kunna ta mig hem till Sverige denna gång". Det är också Jesu ord till oss utsända.

Vi ser i evangelierna att Jesus, trots vilken kritik han än får, eller vilket språk han än utsätts för, markerar att han själv och hans lärjungar ska fortsätta att försöka möta människor.

Lärjunge

För en av SKUT utsänd lärjunge är det en självklarhet att på allvar lyssna till Jesu egen förkunnelse som i Matt 28 säger "gå ut i hela världen och gör alla folk till lärjungar". Sättet, eller metoden, skulle kunna karaktäriseras som "den diakonala", med de ansatser till deldefinitioner om hur man bedriver diakoni vi snuddar vid i denna utredning.

Att "göra någon till lärjunge" innebär dock i sammanhanget inte att förändra en människa så kraftigt, att han eller hon aktivt väljer att karaktärisera sig som Jesu lärjunge och som klarar av att leva upp till en samling förväntningar e.d.

En lärjunge kan också vara en människa som dels accepterar att bli kallad för lärjunge och i alla fall ibland accepterar att bli utsatt för Jesu kärlek. Eller som vi fått höra på många av dom utmärkta kurser vi gått under vår tid i SKUT, en människa som tar emot evangelium på det sätt som det räcker henne.

"Jesu behov" är självfallet inte alltid så svåra och dramatiska som vi skissat på ovan. Men vår erfarenhet är att dessa behov blir väsentligt mycket tydligare i SKUT än på många platser i Sverige.

Att vara utsänd i Asien av SKUT innebär att försöka räcka evangeliet till de människor vi kommer i kontakt med.

Om detta handlar förhoppningsvis denna utredning.

Innehåll

Inledande pastoralteologisk reflektion	2
Om att arbeta som hjälpare och om Jesus som den behövande.....	2
Bibeltexter	2
Jesus som den behövande	2
Förebyggande.....	3
Lärjunge.....	3
Sammanfattning.....	7
Utredningskriterier.....	9
Uppdraget.....	9
Syfte.....	9
Avgränsning och metod	9
Begrepp	10
Svenska kyrkan i Asien.....	11
Kort bakgrund.....	11
Nuläge.....	12
Reflektioner från UD och ambassader i Sydostasien	13
Skrivelse från ambassadörerna i området	13
Skrivelse från UD:s konsulära avdelning i Stockholm, Sverige.....	13
Resultat av insamlat material.....	15
Singapore.....	15
Malaysia.....	15
Indien.....	15
Indonesien	16
Filippinerna.....	16
Peking och Shanghai.....	16
Hong Kong	17
Thailand	18
Sammanfattning.....	18
Röster från kollegor i SKUT.....	19
Hong Kong	19
Thailand	19
Singapore.....	20

Ambulerande i Asien	20
Sammanfattning	20
Röster från tidigare chefer och kollegor i norska och danska sjömanskyrkan	21
Tidigare chefer	21
Norska kyrkan	21
Danska kyrkan	22
Sammanfattning	22
Vilka framtida behov finns för svensktalande i Asien?	23
Svenskar i Asien	23
Gemenskap	23
Mötesplatser	24
Att ingå i annan trosgemenskap	24
Sammanfattning	24
Vilken sorts kyrka ska vi satsa på i Asien?	25
Några egna inledande reflektioner	25
Att arbeta utifrån en diakonal missionsstrategi	25
1. Den diakonala kyrkan	26
2. En kyrka som ”säljer tjänster”	26
Diskussion om de två huvudriktningarna	26
Sammanfattning	27
Långsiktig hållbarhet för Svenska kyrkans arbete i Asien	28
Några perspektiv på möjlig organisation av arbetet	28
Diskussion kring de tre olika alternativen	29
Sammanfattning	29
Personal	30
Semiambulerande	30
Ambulerande	30
Diskussion om semiambulerande och ambulerande personal	31
Sammanfattning	31
Behövs tjänstepass för utsänd personal?	32
Sammanfattning	32
Ekonomi	33
Sammanfattning	33

Ekumenik. Att verka under "samma tak" eller inte?	34
Sammanfattning	34
Avslutning	35
Fundraiser	35
Säsongsarbete	35
Möjliga lokala ekumeniska kontakter för samverkan:	35
Thailand	35
Malaysia:	35
Singapore:	35
SKUTrådets protokoll 2020-11-19 § 115	35

Sammanfattning

I maj 2021 fick vi frågan om att göra en utredning kring Svenska kyrkans förutsättningar att fortsatt verka i Asien. Vi var då båda anställda i SKUT med placering i Bangkok. Uppdraget var att med pastorala ögon undersöka i vilket land eller i vilka länder det är mest lämpat att vara placerad för att genomföra uppdragets fyra uppgifter. Enligt Kyrkoordningen är dessa, gudstjänst, undervisning, diakoni och mission.

Vårt syfte och mål med utredningen är att med uppdraget i fokus visa på möjligheter till en fortsatt närvaro för Svenska kyrkan i Asien. Vi vill också visa på möjlig placering av personal i området.

Vi har inte rest som det var tänkt på grund av byråkrati samt den rådande pandemin. Vår utredning grundar sig därför på det frågeformulär vi skickat ut, vår egen erfarenhet samt samtal och intervjuer.

Asien är ett stort område att täcka in. Det är stora avstånd och kulturella skillnader. Svenskarna som befinner sig i Asien har olika levnadsvillkor där ekonomi, eget arbete och ålder varierar avsevärt mellan de olika vistelseländerna. I svaren på frågeformuläret framkommer att behovet av Svenska kyrkan i Asien är stort och uttrycks mot den bakgrunden. De flesta som svarat uppger att det är de stora diakonala behoven som står i centrum. Andra svarare uttrycker behovet av kyrkan mer som en aktör i olika sociala sammanhang. Kyrkan blir då ett slags kulturellt kitt, där man kan få upprätthålla sina traditioner. UD och ambassadörerna i området menar att man har stor hjälp av Svenska kyrkans utsända personal, särskilt i de fall där hjälpen sträcker sig utanför det konsulära uppdraget.

I svaren på frågeformuläret framkommer även att Svenska kyrkan bör placera personal i det land där det finns flest svenskar. Detta är i så fall Thailand, där stora diakonala behov finns. Stora diakonala behov av liknande karaktär uttrycks också i svaren från Filipinerna. Många av länderna i Asien har traditionellt varit "besöksländer" dit Svenska kyrkans personal rest regelbundet. De svar vi fått in av dem är att de i stort är nöjda med detta ambulerande arrangemang. Några av svaren pekar på att det är i Singapore och Hongkong Svenska kyrkan bör placera personal, eftersom det är två stora ekonomiska nav i Asien. I dessa svar uppger man att allt pekar på att svenska studenter och företag kommer att etablera sig i dessa två områden.

Behovet av kyrkan borde styra mer än frågorna "Var är det enklast att placera personal?" eller "Var är det lättast att samla in pengar till verksamheten?".

Vi har genomfört intervjuer, möten, samtal, skickat ut frågeformulär och analyserat detta tillsammans med våra egna erfarenheter efter sju år som utsända i Asien.

Vi sammanfattar vi våra allra mest grundläggande tankar i följande punkter:

- I vårt insamlade material bedömer vi att det uttrycks störst behov av kyrkans närvaro från Thailand, Singapore, Filippinerna och i viss mån Hongkong.
- Utifrån det insamlade material från våra skandinaviska systerkyrkor och tidigare chefer bedömer vi att det uttrycks störst behov av kyrkans närvaro i Thailand. Detta i form av diakonalt arbete. Samtliga säger också att det är viktigt att finnas på plats i Asien. Norska och danska kyrkorna är mycket positiva till samarbete med Svenska kyrkan. Samtliga förordar en semiambulerande verksamhet, där Thailand framstår som ett viktigt land att bedriva verksamhet i.
- Vi menar att svensktalande i Asien har stor längtan efter gemenskap och mötesplatser där man får möta människor med samma språkliga, kulturella och kyrkliga identitet. Vi menar att SKUT ska erbjuda svensktalande Asienresenärer detta. Vi menar också att SKUT:s närvaro i Asien med hela sin tradition är ett tecken på omsorg om människor med svenskspråkig identitet.
- Vi menar att SKUT måste kunna erbjuda den kyrka som främst ägnar sig åt "hands on" diakoni, men också den kyrka som satsar på gemenskap och event för att samla in pengar.
- Vi menar att en kyrka med två (alt. fler) Hubbar i Asien är mest lämplig. Denna eller dessa bör inte vara beroende av annan organisation för sin verksamhet. Detta blir då en del av en semiambulerande grundhållning till Svenska kyrkans arbete i Asien. Vi ser det inte som ett tänkbart alternativ att helt utgå mobilt ifrån Sverige, eftersom vi starkt förordar en kyrka som kan vara en del av svenskarnas vardag.
- Vi bedömer den semiambulerande formen för närvaro i Asien även ur personalsynvinkel vara det bästa alternativet.
- Vi menar att arbete måste ske i Thailand. På grund av de regler som gäller i landet, menar vi att all SKUTpersonal som verkar i Thailand måste ha tjänstepass. Vi menar också att det för alla SKUT:s utsända i Asien är bäst med ett tjänstepass.
- Vi menar att det inte är rimligt att Svenska kyrkan i Asien helt ska kunna bära sina egna kostnader vad gäller utsänd personal, ekonomi och fastigheter. Däremot menar vi att det på sikt och på vissa platser skulle kunna vara möjligt att bekosta sin egen lokala verksamhet via medlemsavgifter, avtal med företag, samt att ta betalt för verksamheten.
- Vi menar att SKUT bör satsa på att bygga upp en nära samverkan med de skandinaviska kyrkorna på plats i Asien. Vi tror att det är fullt möjligt att sluta ekumeniska avtal med en befintlig kyrka i regionen. Denna kan vara Luthersk eller Anglikansk och den behöver inte ha svenska som första språk. Vi bedömer dock inte att vi ska gå in i en annan tros-gemenskap.

Vi är väl medvetna om att det vi presenterar i föreliggande arbete endast är ett underlag för diskussion och möjligen även för beslut.

Utredningskriterier

Uppdraget

När vi sändes ut till Thailand (Phuket) år 2014 fanns kyrkan representerad genom semiambulerande personal på Phuket, Bangkok, Singapore, Hong Kong och Dubai (som då organisatoriskt räknades in i Asien) samt genom en fristående helt ambulerande tjänst i Asien.

I maj 2021 fick vi frågan om att göra en utredning kring Svenska kyrkans förutsättningar att fortsatt verka i Asien. Vi var då båda anställda i SKUT med placering i Bangkok. I samband med utredningsuppdraget uppfattade vi att verksamheten i Dubai inte skulle utredas av oss.

När uppdraget formulerades ingick att göra resor till de länder i Asien som var för aktuella utredningen. Vi skulle vara placerade i Singapore för att därifrån ta de kontakter som vi ansåg kunna bidra till utredningens färdigställande.

Uppdraget var att med pastorala ögon undersöka i vilket land/vilka länder det är mest lämpat att vara placerad för att genomföra uppdragets fyra uppgifter, vilka enligt Kyrkoordningen (fortsättningsvis KO) är Gudstjänst, Undervisning, Diakoni Och Mission.

I uppdraget ingick inte att utreda de ekonomiska eller juridiska förutsättningarna för kyrkans närvaro i Asien. Vi har dock under arbetets gång snuddat vid dessa frågor då det är svårt att undvika dem eftersom de är en del av en helhet.

Syfte

Syftet med utredningen har varit att utifrån givna förutsättningar och med uppdraget i fokus visa på möjligheter till en fortsatt närvaro för Svenska kyrkan i Asien, samt att visa på möjlig placering av personal i området.

Avgränsning och metod

När vi gjort utredningen har vi haft med oss de tankemodeller som formuleras i rådets protokoll 2020-11-19 § 115.

1. "Församlingskyrkor som fungerar som en församling i Sverige enligt de regler som finns i Kyrkoordningen. Församlingarna är i möjligaste mån självförsörjande ekonomiskt. Visst ekonomiskt bidrag från Svenska kyrkan i Sverige kan under en övergångsperiod ges. Församlingarna tar eget ansvar för personal, verksamhet, ekonomi och fastigheter."
2. "Mobil verksamhet som, liksom idag, har ett diakonalt missionsuppdrag på platser där Svenska kyrkan inte finns som församling. Den mobila verksamheten utgår från befintliga utlandsförsamlingar och är en förlängning av deras arbete. Arbetet innefattar gudstjänster och diakonal uppsökande verksamhet på sjukhus, fängelser och bland utsatta människor över lag. Verksamheten bekostas helt från Sverige".
3. "Ekumenisk samverkan med annat trossamfund. Samverkan kan bestå i full samverkan vilket skulle innebära att den svenska församlingen går in i ett annat trossamfund. Det kan också innebära en delvis samverkan så att församlingen finns kvar som en del av Svenska kyrkan med de regleringar som finns i kyrkoordningen. Det skulle kunna innebära att prästen på hel eller deltid kommer från annat samfund som Svenska kyrkan har en ekumenisk

överenskommelse med. Det kan t.ex. vara Gammalkatolikerna eller den Anglikanska kyrkan. I denna modell kan en del av finansiering av prästtjänst komma från Sverige, medan övriga kostnader får församlingen lokalt ta ansvar för”.

Vi har inte rest som det var tänkt på grund av byråkrati samt den rådande pandemin. Konsekvenserna av detta är att vi inte kunnat möta personer på plats, vilket troligtvis hade gett ett fylligare innehåll i svaren på våra frågor.

Vår utredning grundar sig därför på frågeformulär vi skickat ut, samt i de fall där diskussioner varit nödvändiga och där frågor uppstått, haft videomöten. Vi har också rest i Sverige för personliga intervjuer.

Vi har också en haft användning av gedigen egen erfarenhet efter sju år i SKUT placerade som semiambulerande personal i Asien.

De organisationer och personer vi intervjuat har i samtliga fall varit verksamma i Asien senare än 2014, eftersom vi bedömt att kunskapen bör vara så aktuell som möjligt.

Frågeformuläret har skickats till svenska ambassader och konsulat i området, till svenska organisationer som t.ex. SWEA, handelskammare och andra svenskföreningar. Frågeformuläret har också besvarats av våra kollegor som verkar eller har verkat i området och har haft olika befattningar. Vi har också ställt frågor till ekumeniska kontakter vi redan har, samt till de som kommit till oss via dessa kontakter. Vi har varit i kontakt med SVIV (Svenskar i världen) för att i deras nya utredning ta del av vart de flesta svenskarna befinner sig i Asien. I skrivande stund är denna utredning inte klar, vilket gör att vi inte kunnat ta del av deras kunskap.

Frågeformuläret har också besvarats av Utrikesdepartementets konsulära avdelning för att ta del av i vilket land de flesta konsulära fallen varit genom åren, samt vad de ser för behov av Svenska kyrkans arbete i området.

Vi redovisar svaren på vårt frågeformulär. Genom sammanfattningar av resonemang och citat ger vi röst åt de synpunkter som kommit in.

Begrepp

I detta sammanhang menar vi med begreppet ”HUB” en personalgrupp utsänd av SKUT.

Uttrycket ”hands on diakoni” använder vi i betydelsen akuta insatser.

Svenska kyrkan i Asien

Kort bakgrund

SKUT har sedan många år funnits tillgänglig på olika sätt och på olika platser i Asien. De senaste 10 åren har människor boende i Singapore, Malaysia, Thailand, Kambodja, Laos, Myanmar, Vietnam, Hong Kong, Kina, Taiwan, Filippinerna, Indien, Sri Lanka, Korea, Japan, Indonesien, kunnat få och även haft, kontakt med utsänd personal och haft besök från dessa. Kyrkans personal har varit placerad i Thailand, Singapore och Hong Kong. Dessa tjänster har dels varit semiambulerande, det vill säga rest i närområdet med regelbundenhet. Personal verksam i Asien har också varit helt ambulerande, dvs placerad i Sverige som bas, med regelbundna resor i området.

Arbetet har främst bestått i att tillhandahålla uppdragets fyra uppgifter, gudstjänst, undervisning, mission och diakoni till människor som på något sätt kommit kontakt med kyrkan. Det ligger också i uppdragets natur att arbeta uppsökande. Arbetet har varierat beroende på olika behov av kyrkans närvaro i de olika länderna.

I Asien har arbetet inte varit organiserat som församlingar enligt KO kap 36. I vissa fall och bakåt i tiden har man organiserat arbetet kring kommittéer som varit utsänd personal till hjälp. Kyrkans närvaro i de olika länderna har till dels skett med hjälp av UD och de tjänstepass de utfärdat, vilka bemyndigat personal att utföra arbete i de länder de verkar/har verkat i. I andra fall har vi fått arbetstillstånd tilldelade oss via norska sjömanskyrkan i Singapore eller av konsulatet i Hongkong. Till några av länderna har personal fått ansöka om visum för tillträde till landet man tänkt besöka, i andra fall har man fått så kallat "Visa on arrival".

I Singapore har verksamheten utgått från samarbetet med norska sjömanskyrkan. Man har också arbetat semiambulerande genom att bland annat besöka Malaysia.

I Hong Kong har man samarbetat med olika kristna organisationer, som t.ex. Mariners Club där Anglikanska kyrkan är huvudman. Även här har en stor del av uppdraget varit semiambulerande. Man har t.ex. besökt Kina regelbundet.

I Thailand har vi har dels verkat i de olika lokalsamhällena vi funnits i, genom att hyra och låna lokaler. Stora delar av arbetet har också skett utomhus, dvs på stränder och i parker. Uppdraget har också varit semiambulerande och vi har besökt Kambodja, Vietnam, Laos, Myanmar och på senare tid även Malaysia och Singapore.

Den helt ambulerande tjänsten har utgått från Sverige. Tjänsten har inneburit mellan 120 och 130 resdagar per år. Den ambulerande prästen har regelbundet besökt länder som Indien, Sri Lanka, Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Singapore, Korea och Japan. På traditionellt SKUT manér har den ambulerande prästen arbetat upp ett kontaktnät via traditionellt kyrkligt arbete.

Nuläge

I nuläget finns ingen personal utsänd av SKUT placerad i Asien. Anställningarna i Hong Kong/Kina avslutades våren 2020. Anställningarna på Phuket och i Bangkok avslutades i augusti 2021.

Tjänsten som helt ambulerande är kvar men har inte rest i sitt område sedan våren 2020.

Reflektioner från UD och ambassader i Sydostasien

Skrivelse från ambassadörerna i området

Skrivelsen beskriver hur Sveriges ambassader i Thailand, Laos, Myanmar, Indonesien, Filippinerna, Kambodja, Vietnam, Singapore och Malaysia ser på Svenskkyrkans arbete i område:

”Inför översynen av Svenska kyrkan i utlandets (SKUT) verksamhet i Asien vill vi ambassadörer i Sydostasien gärna passa på att bidra med våra myndigheters erfarenheter av SKUT:s arbete. Under snart 30 år har SKUT funnits i regionen med basering i Thailand och med ett arbete i nära samverkan med ambassaderna. Det är ett mycket uppskattat och effektivt arbete i relation till den stora grupp av svenskar som valt att bosätta sig eller som återkommande besöker våra länder. UD:s och SKUT:s respektive uppdrag möts ofta i skärningspunkten mellan det konsulära och diakonala arbetet. En del i det konsulära arbetet utgörs av att besöka svenskar i fängelser. Förhållandena för till exempel frihetsberövade skiljer sig markant mellan regionens länder och Sverige. Fängelsebesök görs även av SKUT och erbjuder då en annan uppgift och ett viktigt komplement, inte bara i Thailand utan också i andra länder i regionen såsom Filippinerna och Malaysia där SKUT:s stödjande arbete är uppskattat av enskilda frihetsberövade, som ofta befinner sig i en mycket utsatt situation. För specifikt Bangkok-ambassaden bör nämnas det fina arbete som kyrkan startat i Bangkok, Pattaya samt Hau Hin med grupper där psykosociala genomförts veckovis/månadsvis. Där har kyrkan kunnat stötta enskilda på ett sätt som ambassaden inte har möjlighet till. Kyrkans personal har också kunnat erbjuda avlastningssamtal för berörd ambassadpersonal, efter hantering av särskilt svåra konsulära ärenden. Utöver detta finns en samverkan kring svenska högtider och dess samlingar.”

Skrivelse från UD:s konsulära avdelning i Stockholm, Sverige

Skrivelsen beskriver synen på Svenska kyrkans arbete och behovet av närvaro i Asien och världen.

”Tack för möjligheten att lämna synpunkter på Svenska kyrkans närvaro i Asien. Inledningsvis vill vi betona att vi ser att Svenska kyrkan spelar en mycket viktig roll ute i världen och är betydelsefull för svenskar som bor och reser utomlands. Vi ser att allt fler äldre svenskar bosätter sig utomlands eller väljer att resa för en längre eller kortare tid. En del äldre blir med åren isolerade, riskerar att förlora det svenska språket till följd av exempelvis demens och då behöver hjälp och stöd. Fler svenskar som lider av psykisk ohälsa reser utomlands och där har samarbetet varit tätt mellan våra ambassader/konsulat och medarbetare från Svenska kyrkan. Svenska kyrkan har ofta möjlighet att ge stöd till enskilda som inte omfattas av det konsulära uppdraget. Och som kan vara till stor nytta för den enskilde. Det finns svenskar som utsätts för olika typer av brott utomlands och som kan behöva samtalsstöd från Svenska kyrkan. Vi förstår att Svenska kyrkan står inför beslut om var i Asien det är lämpligt att placera personal. UD kan här bidra med att reflektera kring länder och platser där det finns många svenskar och hoppas att det kan vara till stöd i beslutsfattandet. Flest antal enskilda ärenden i Asien har ambassaden i Bangkok, Thailand, som även täcker den konsulära hanteringen i Myanmar, Taiwan och sedan en tid även Kambodja. Det rör främst ärenden om frihetsberövade, nödställda och dödsfall. Det finns också en del svenskar som bor eller reser ofta till Filippinerna. Ambassaden i Manilla är en mindre ambassad med ett fåtal utsända och ett mindre antal

lokanställda men de konsulära ärendena är ofta komplicerade varför kyrkans närvaro och verksamhet är mycket uppskattad. Utifrån vår kontakt med ambassader och konsulat ute i världen hör vi bara gott kring samarbetet med Svenska kyrkan och ser att ni spelar en viktig roll i de delar av världen där många svenska befinner sig. Samarbeten kan dock alltid stärkas och vi välkomnar möten och samtal med er både ute och hemma i Stockholm”.

Resultat av insamlat material

Singapore

”Svenska kyrkan har alltid haft en betydelsefull plats i Singapore”

Det framkommer att människorna försöker hålla ställningarna nu när kyrkan inte är på plats och man uttrycker stor vilja till gemenskap. Man nämner önskan av kyrkans närvaro och deltagande i kulturella evenemang och skolbesök, men nämner också behov av själavård, särskilt behov nämns nu ha varit under pågående pandemi.

Samarbetet i Singapore, Team Sweden, består av Handelskammaren, Ambassad, Business Sweden, SWEA och svenska skolan. Detta fungerar i dag bra mellan de olika aktörerna, men man uppger att utan SKUT:s arbete saknas den själavårdsuppgift som de andra aktörerna inte kan fylla. Man nämner också möjlighet till dop och konfirmation, samt barngrupper och sångstunder för barnen.

I samtal med Singapores nya svenska ambassadör framkommer att det flyttar fler och fler företag från andra områden i Asien till Singapore. Han uppger att det finns över 300 svenska företag i Singapore i dagsläget. Ambassadören vill gärna medverka till att personal från Svenska kyrkan kan placeras i Singapore och vill gärna ha kontakt med SKUT:s avdelningschef Rickard Jönsson.

Malaysia

”Vi välkomnar jättegärna prästbesök framöver och skulle gärna försöka koordinera så att till exempel SWEA och svenska skolan arrangerar besök vid samma tillfälle.”

I Malaysia har man haft besök från Svenska kyrkan några gånger per år, först från personal placerad i Singapore men efter 2018 av personal placerad i Bangkok. Man uppger att detta varit mycket uppskattat även av personer som i Sverige vanligtvis inte är aktiva i kyrkan, då kyrkan här fyller en annan typ av funktion. Behovet av kyrkan uttrycks som en kulturbärare och eventuellt extra stöd och hjälp jämte ambassaden vid behov.

Indien

”Gudstjänster i residenset har alltid varit väldigt uppskattat”

Sveriges ambassad i New Delhi har ett stort konsulärt uppdrag där Indien, Maldiverna, Nepal, Bhutan och Sri Lanka ingår.

Innan pandemin reste väldigt många svenska medborgare till regionen för kortare semesterresor men även för längre vistelser. Trots det stora antalet resenärer är antalet konsulära fall förhållandevis få. De har en tendens att bli komplicerade och utdragna. I detta sammanhang är samtalsstöd och besök av kyrkan väldigt värdefullt.

Man uppger att svenskar med anledning av pandemin lämnat Indien och att det i dagsläget är svårt att uppskatta hur många som återvänt eller kommer att återvända.

Man menar att ur ett diakonalt perspektiv bör Svenska kyrkan verka där svenskar befinner sig och vara ett stöd genom socialt arbete för de medborgare som befinner sig i en utsatt

livssituation. Vidare uppger man att Thailand har flest bosatta svenska medborgare i regionen och en placering av personal i Thailand kan vara ett gott alternativ.

Indonesien

”Den ambulerande prästens arbete med frihetsberövade har varit värdefullt”

Man uppger att man fått stöd och uttrycker att det hade varit en fördel om Svenska kyrkan hade haft personal på plats vid pandemins inledande skede. Man uttrycker att det är det diakonala arbetet som främst behövs. Man nämner också stöd till ambassadens personal. Vidare menar man att det land som har flest frihetsberövade är det som är mest lämpat att Svenska kyrkan placerar sin personal.

Filippinerna

”Det diakonala arbetet är av yttersta vikt i Filippinerna och har betytt särskilt mycket för de frihetsberövade svenskarna som uppgår till ett tiotal.”

Ambassaden i Manilla är en liten ambassad med endast två utsända. De har ett stort konsulärt uppdrag och man menar att det stöd som kyrkan kan erbjuda har varit väldigt viktigt som komplement till ambassadens arbete. Adventsgudstjänsterna och andra sammankomster har varit mycket uppskattade i den bredare svenskkolonin som uppgår till över 3000 personer.

Man uppger att det finns många frihetsberövade, men att det också är här man finner hemlösa svenskar med stora sociala problem. Det finns stora behov av enskilda samtal i de olika svenskkolonierna. Många skandinaviska sjömän väljer att gå iland här och åker inte till hemlandet.

Eftersom kristendomen spelar en nyckelroll i majoriteten av filippinarnas liv skulle Svenska kyrkan kunna spela en särskilt viktig roll här som en mera liberal röst ur ett ekumeniskt perspektiv. Svenska kyrkan skulle också kunna utöka sitt mandat vad gäller dialog mellan olika kristna samfund.

Peking och Shanghai

”Trenden i Kina är att antalet svenskar som bor och arbetar här går ned kontinuerligt.”

Man menar att upplägget systemet med en besökande präst med utgångspunkt i Hong Kong på många sätt är mycket resurskrävande. Huvudtemat vid besöken var gudstjänster och i någon mån konfirmationsundervisning. Man menar att det diakonala och missionsperspektivet inte var framträdande.

Man menar att det vore svårt att placera personal i Kina då det allmänt och generellt sett kännetecknas (i viss mån Hong Kong, men inte Taiwan) av alltmer restriktivitet för religiöst utövande.

Hong Kong

”En fortsatt närvaro i Hongkong skulle med all sannolikhet vara värdefull både för svenskar i Hong Kong och för Svenska kyrkan själv.”

Svenska kyrkan har en lång historia i Hong Kong, den går åtminstone tillbaka till 1930-talet. Och sedan 1988 har en svensktalande präst befunnit sig här kontinuerligt. Hong Kong är en bra plats för rotation mellan flera länder. Hong Kong är dock dyrt när det gäller boende och hyra av lokaler.

Man uppger att social oro och efterföljande pandemi gjort att antalet svenskar i Hong Kong minskat. På sikt räknar man dock med att antalet svenskar kommer att öka kraftigt. Ökningen antas bestå främst av studenter. Bedömningen är att Hong Kong i framtiden kommer att vara en av de platser i östra Asien där flest svenskar kommer att finnas.

Man menar att kyrkan har lämnat ett tomrum i Hong Kong. Under pandemin har behovet av stöd, rådgivning och samtal ökat. Antalet konsulära fall har ökat under senare tid. Det finns behov av nära samverkan i syfte att ge stöd åt människor i svåra situationer.

Vidare menar man att det finns ett intresse att inom ramen för mission upprätthålla och kanske fördjupa de kontakter man haft i Hongkong med the Hong Kong Christian Council och den anglikanska kyrkan i Hongkong. Det finns också ett stort intresse från bland andra Team Sweden att tillsammans arrangera större evenemang i samband med större högtider.

Man uttrycker också att en lösning för Hong Kong skulle kunna vara att en mobil präst kommer på besök och att denna präst har digitala möten på regelbunden basis.

Det uttrycks att Bangkok är den viktigaste platsen i Asien för Svenska kyrkans fysiska närvaro. Där finns många äldre svenskar som bor permanent och en del personer som drabbas av sociala eller drogrelaterade problem där kyrkan fyller en viktig funktion.

Sydkorea

”Gudstjänsterna är mycket uppskattade”

Vad gäller Sydkorea, har Svenska kyrkan en viktig och mycket uppskattad roll avseende de gudstjänster som genomförts eller planerats att genomföras här. Det kan också uppkomma situationer där det diakonala arbetet skulle kunna vara av stor vikt, i form av punktinsatser. Även om Kyrkans roll och arbete i Seoul är tämligen begränsad, är er närvaro här i form av besök alldeles mycket viktig.

För ambassadens i Seoul del är det viktigaste att det finns en dedikerad närvaro någonstans i Asien som kan komma Sydkorea till del. Det är för vår del mindre viktigt var denna närvaro är placerad, förutom att det bör vara någonstans i regionen.

Thailand

”Kyrkan skapar en trygghet i Thailand.”

Man menar att den viktigaste uppgiften i Thailand är det diakonala arbetet. Där fyller kyrkan ett stort behov. Sjukhusbesök och fängelsebesök nämns som andra viktiga arbeten.

Man uttrycker ett stort behov av att vara i kontakt med kyrkan, att träffas och lyssna på kyrkans texter. Önskemål om kyrkan som skapare av träffpunkter med annorlunda fokus, än bar och restaurangbesök. Att diskutera alkohol, droger, kvinnoönsyn och sexhandel är viktigt. Att få känna gemenskap och kunna sätta sig med kyrkans personal och få prata av sig nämns också.

Det finns önskemål om fortsatta skolbesök med undervisning, i samband med jul etc. Också samarbete kring konfirmationsundervisning med skolorna.

Gudstjänster vid högtider är uppskattat, särskilt vid de större högtiderna.

Man menar vidare att Thailand är den klart mest lämpade regionala utgångspunkten för placering av personal från Svenska kyrkan. Det finns flest svenska medborgare här, samt utmärkta kommunikationer till övriga länder i regionen och världen. Här finns också Sveriges största Asienambassad.

Sammanfattning

Utifrån vårt insamlade material från olika organisationer, företag, ambassader och svenskföreningar bedömer vi att det uttrycks störst behov av kyrkans närvaro i Thailand, Singapore, Filippinerna och Hongkong. I andra länder uttrycks det förhoppningar om punktinsatser.

Röster från kollegor i SKUT

Hong Kong

”Ju längre hemifrån och ju mer främmande kultur, desto djupare är behoven av förankring och sammanhang”

När vi reflekterar över vår tid i Hongkong/Kina kände vi först hur viktig närheten är. Mentalt betyder det jättemycket att ha kontakt med någon som är i samma tidszon/land. Vid närmare eftertanke, till exempel med en HUB i Asien kommer Hubbens personal nästan alltid ha 100-tals mil till dem som de kommunicerar med. Risken för ”orättvisa” mellan orterna är stor. Nu tänker vi att man kanske i stället ska prioritera att ha människor som kan fokusera på ett fåtal orter men utgå från Sverige. Det blir rättvisare, mer fokus, mer personligt. En enda HUB för hela Asien är svårt.

Gudstjänsten var vår huvudsakliga arbetsuppgift. Vi firade efter kort inkörningsperiod enbart mässor för att vi fick positiv respons på det. Vi hade få diakonala uppdrag i form av social utsatthet. Däremot hade vi mer samtal av existentiell natur.

Thailand

”Vi kan se att det finns många högprofilerade svenskar som väljer att lägga stora delar av året i denna del av världen”

(Med högprofilerade menas i detta sammanhang influencers och kändisar)

En komponent som gör detta möjligt är de svenska skolorna. Dessa svenska skolor finansieras inte av statliga medel utan är egenfinansierade med skolavgifter. Möjlighet till stöd för studier på Sofia distans finns på dessa skolor.

Vi tror inte på att överlåta åt lokala kyrkor att sörja för svenskarna. Med allra största säkerhet skulle det då bara bli de mest vana kyrkobesökarna som skulle hitta gudstjänstgemenskaper att delta i. Antalet kristna är generellt lågt i regionen och språkbarriären blir svår i flera länder. Många frågor väcks när man möter det religiösa landskapet i Asien. Svenska kyrkans närvaro ger möjlighet till reflektion och bemötande av människor med deras frågor.

Vi tror inte att det är bäst att placera all personal på samma plats i Asien. Det är varken kostnadseffektivt eller pastoralt lämpligt. Men om så ändå blir fallet, är Thailand det mest lämpat. Flest svenskar befinner sig här och de har få kyrkliga alternativ att tillgå. Geografiskt ligger landet också centralt i regionen.

Det finns redan ett förtroende och ett uppbyggt kontaktnät att bygga vidare på. Det gäller ekumenik, ambassad, svenska organisationer som SWEA, Handelskammaren och privatpersoner.

Något som talar för Thailand är att Asiens största ambassad ligger i Bangkok med tillhörande konsulat. De administrerar även Myanmar, Laos, Taiwan och sedan en tid tillbaka även Kambodja.

Singapore

”Av svenska kyrkans fyra huvuduppgifter har Gudstjänst, diakoni och undervisning varit mest framträdande”

Gudstjänstbehovet var inte så stort. Behovet att få döpa sina barn och konfirmera sina ungdomar var något större tillsammans med behovet att fira svenska traditionella högtider. Behov av samtalsstöd och fängelsebesök var av stor vikt i Singapore, Malaysia och Indonesien.

Thailand vore det bästa landet att placera personal i. Det ligger centralt och har goda förbindelser till övriga Asien.

Ambulerande i Asien

”Mötet med Svenska kyrkan utomlands bidrar till att förändra synen på Svenska kyrkan hos många vi möter i vårt arbete.”

Missionsaspekten väger tungt i arbetet. All den ambulerande verksamheten är på något sätt missionar.

Det finns stora diakonala behov i svenskkolonierna i Asien. Längtan att fira gudstjänst på svenska är stor. Skolbesöken är uppskattade. Det är också fördjupad undervisning, dop och konfirmation. Fängelsebesöken är viktiga för de intagna.

Att placera all personal i ett land i Asien är fel väg att gå. Man kan tala om tre verksamhetsområden i Asien. Dessa faller under olika kulturkontexter. Thailand är ett, där en ambulerande kan utgå ifrån till Mekongområdet. De två andra är Ostasien och indiska subkontinenten, eventuellt tillsammans med arabvärlden.

Närvaro i Thailand, Filippinerna och Kambodja med de stora diakonala behoven är viktig, berättigad och sker kanske bäst med personal på plats.

Om en ambulerande tjänst trots allt måste placeras på någon asiatisk ort vore Singapore eller Kuala Lumpur logistiskt sett mest lämpad. Men ur ett globalt missionsperspektiv vore kanske Hong Kong den bästa orten och ur ett ekumeniskt perspektiv har den största inbjudan varit i Nord Indien och Japan.

Om man ska bygga en församling i regionen rekommenderas att försöka bygga ett övergripande kyrkoråd som täcker det område man önska bedriva verksamhet. Med personer från de olika ambassaderna, konsulaten, handelskammare, Business Sweden, SWEA och liknade organisationer.

Det är viktigt att titta på hur den norska sjömanskyrkan gör. Deras avtal med företag runt om i det ambulerande området gör att den ambulerande verksamheten genererar intäkter.

Det vore bäst av sociala och praktiska skäl att låta den helt ambulerande personalen utgå från Sverige.

Sammanfattning

Utifrån vårt insamlade material från SKUTkollegor bedömer vi att det uttrycks störst behov av kyrkans närvaro i Thailand, Singapore, Filippinerna och Hongkong.

Röster från tidigare chefer och kollegor i norska och danska sjömanskyrkan

Tidigare chefer

”Diakoni är den av de fyra uppgifterna som varit mest markant i Asien.”

Man behöver vara kultursmart för att kunna utföra arbetet på bästa sätt. Personalen bör vara en del av den miljö man arbetar i. Det vore bäst med en semiambulerande verksamhet på plats i Asien. Denna bör ha fler kompetenser, som t.ex. musiker, pedagoger och administratörer. Faran är att det land man väljer att placera personal i, förväntar sig full verksamhet av de utsända.

En helt ambulerande personal på det sätt som utgörs i dag är inte bra, man är ensam när man åker ut och ensam när man kommer hem. Möjligen skulle det kunna fungera om ambulerande personal har ett sammanhang att komma in i när de kommer hem. Ska man skickas ut från Sverige måste man ha en bas, t.ex. Kyrkokansliet.

Att vara en HUB med ambulerande personal verkar vara den bästa lösningen. Man kan fundera över var den ska vara placerad. Det som talar för en HUB i Asien är att det inte är bra att sändas ut och arbeta själv. Man slipper också en del långa flygresor. Dessutom har man en arbetsgemenskap att finnas i, vilket är mycket viktigt. Innan beslut fattas måste man också väga in trygghets- och säkerhetsaspekten för personalen.

När man funderar på placering i Asien handlar det också om vilken kyrka man vill ha. Satsar vi på konfirmander, körer, gudstjänster mm då blir det kanske Singapore. Satsar vi på de utsatta och reser/besöker dem är det Bangkok. Det är också utmärkta förbindelser till övriga Asien i Bangkok.

Det bästa för SKUT vore också att inte gå in under ”andras flagg”, eftersom man då alltid är gäst.

Norska kyrkan

”Det är viktigt att vara på plats i Asien med möjlighet att resa till andra länder, samt vara i beredskap för kriser.”

Vi ser ett stort behov av att följa våra landsmän, både fastboende och turister.

Vi bedömer också att det kan komma att behövas beredskap och krishantering i regionen. Vi ser ett markant behov av svensk präst och diakonal medarbetare i Thailand. Thailand är av norska UD utpekad som HUB i Asien. Thailand är en bra utgångspunkt för att nå de andra länderna i regionen. Vår kyrka i Pattaya är ny och stor och har gott om kapacitet. Samarbete kring gudstjänster, möten och andra arrangemang passar väl. Samarbetet med att ”täckta upp” på våra placeringsorter har fungerat utmärkt med våra skandinaviska kollegor.

Danska kyrkan

”Det finns också stora möjligheter till samarbete mellan de skandinaviska/nordiska ambassaderna och kyrkorna vilket betyder att nätverket finns i Bangkok/Thailand.”

Jag ser ett stort behov av att Svenska kyrkans diakonala arbete fortsätter i Thailand, att fysiskt vara på plats. I Bangkok finns också Sveriges ambassad och Bangkok är en stor internationell flygplats, där det är lätt att ta sig till de andra länderna i regionen. Det är förhållandevis billigt att bo i Bangkok, särskilt om man jämför med Singapore och Hong Kong.

Sammanfattning

Utifrån vårt insamlade material från våra skandinaviska systerkyrkor och tidigare chefer bedömer vi att det uttrycks störst behov av kyrkans närvaro i Thailand. Detta i form av diakonalt arbete.

Samtliga säger också att det är viktigt att finnas på plats i Asien. Norska och danska kyrkorna är mycket positiva till samarbete med Svenska kyrkan.

Samtliga förordar en semiambulerande verksamhet, där Thailand framstår som ett viktigt land att bedriva verksamhet i.

Vilka framtida behov finns för svensktalande i Asien?

I vårt betänkande kring framtida behov, bortser vi från åren med pandemin, eftersom ingen kan förutse vika effekter den kommer att ha i framtiden.

Svenskar i Asien

Under vår tid i Asien noterade vi att svenska företag minskade ned på den utsända personalen av ekonomiska och strategiska skäl. Man hade som mål att den utsända personalen skulle lära upp lokal personal som sedan skulle ta över arbetet på plats. Teknologin gör att man kan föra kommunikation med lokalanställd personal och endast resa från Sverige för stödande insatser vid behov. Många svenska företag håller också på att byta stationeringsorter. Just nu är trenden att man lämnar Kina och Hong Kong för att slå sig ned i Singapore. Det osäkra politiska läget med t.ex. Kinas agerande i Laos och kriget i Myanmar gör om att hela regionen av många bedöms som osäker.

Däremot fanns inget som tydde på att resandet till de olika länderna minskade. Ny teknologi och globaliseringen möjliggör en annan livsstil. Många svenskar kan sköta sitt arbete framför en dator varhelst i världen. Flera länder i Asien kan dessutom erbjuda ett spännande liv till låga omkostnader och man kan ha jobbet med sig dit man åker. Vi tror att denna livsstil kommer att öka. En mycket viktig komponent till denna livsstil är de svenska skolorna som möjliggör barnens skolgång. Till skillnad från de klassiska utlandsskolorna som finansierats med statliga medel, är de skolor vi samverkat med helt egenfinansierade med skolavgifter. Svenskar som vill vara i kontakt med kyrkan utomlands både reser och flyttar. Detta ser vi tydliga exempel på i Sydostasien just nu. Thailand har varit ett land som betraktats som ett paradys för många framför allt äldre svenska män samt backpackers. Det har varit billigt och enkelt. Den bilden håller nu på att ändras. Dessa båda grupper söker sig nu i större utsträckning till Vietnam och Kambodja.

Vi som arbetat i Asien hör många röster om hur saknad Svenska kyrkans närvaro är. Vi försöker via telefonsamtal, mejl och annan internetkommunikation hålla i gång vårt kontaktnät. Vår bedömning är att det i skrivande stund är fullt möjligt för Svenska kyrkan att starta upp verksamheter igen. Detta får dock inte ta för lång tid.

Gemenskap

Svenskar i Asien uttrycker stort behov av gemenskap. Man vill möta människor som talar samma språk och har liknande kulturell och kyrklig utgångspunkt. Önskemålen kan vara allt från gemensamma sångstunder till rena samtalsgrupper med existentiellt innehåll. Hembesök och enskilda samtal är också vanligt förekommande. Det finns också behov av gudstjänster, romantiska välsignelser och övriga förrättningar. I affärsvärlden uttrycks behov av att Svenska kyrkan ska vara en del av gemenskapen. Man önskar att kyrkan ska fylla den funktion som ryms i mellanrummet mellan affärskontakter, samt vara en kulturell traditionsbärare.

Kristendomen är en minoritetsreligion i de flesta länder i Asien. Vår uppfattning är att Svenska kyrkan verkar i utlandet för att kunna möta människor med svenskspråkig identitet och ge dem möjlighet att känna sig hemma i sin egen tradition. Människor både vill ha och behöver sina egna traditioner, fira gudstjänst på sitt modersmål och lyssna till en predikan på svenska.

Mötesplatser

Vi menar också att det finns ett stort behov av mötesplatser i form av diskussioner i ämnet religionsvetenskap bland utlandssvenskar. Mötet med det nya hemlandet, alt. turistlandet, blir en stark upplevelse för de flesta. I Asien möter man mer eller mindre alla världsreligionerna och man blir omgiven av tempel och moskéer. Man träffar också på människor som lever ut sina religiösa traditioner och gärna firar sina högtider. Det väcker mycket andlig reflektion och kyrkan bör då finnas med för att möta människor och deras frågor. Kyrkan bör också visa vilken djup andlig skatt hon faktiskt bär på, men som många kanske aldrig lagt märke till hemma i Sverige.

Diskussioner bör också föras på områden som t.ex. beroendeproblematik, kvinnosyn och sexuell hygien. Respekten för människors önskan om att kunna få välja hur man vill leva sitt eget liv bör också diskuteras. Även ett visst mått av politiska diskussioner kan föras, främst ur ett s.k. "medvetandegörandeperspektiv".

Att ingå i annan tros gemenskap

I kyrkostyrelsens skrivelse till kyrkomötet 2019:6 står: *För den som varaktigt bosatt sig utomlands torde ofta den naturliga utvecklingen vara att växa in i den gemenskap som en kyrka i det nya hemlandet kan erbjuda, särskilt om denna kyrka genom kyrkogemenskap, överenskommelse eller på annat sätt står i nära relation till Svenska kyrkan. En integrering i det nya hemlandets kyrkogemenskap bör enligt kyrkostyrelsen uppmuntras och underlättas.*

Är detta ett alternativ för Svenska kyrkans arbete i Asien och för svenskarna som bor där?

Vi menar att det knappast är aktuellt för majoriteten av de svenskar som bor i Asien. Många som reser till Asien för arbete, flyttar för gott eller kommer som turister, är inte vana kyrkbesökare. Det kan vara svårt att hitta gudstjänster på engelska i vissa länder och även om man gör det finns en tydlig språk- och liturgisk barriär.

Mötet med det religiösa landskapet i Asien väcker ofta många funderingar och reflektioner. dagligen möter man människor som hängivet lever ut sina traditioner. I sitt dagliga liv möter svenskarna de stora världsreligionerna på ett helt annat sätt än man gör i Sverige och behovet av att fundera kring det egna religiösa landskapet är stort. Här bör kyrkan svara upp.

Sammanfattning

Vi menar att flera länder i Asien kan erbjuda ett spännande liv till låga kostnader. Många företag omgrupperar och hittar nya etableringsorter vilket just nu tycks vara Singapore. Många svenskspråkiga i Asien är inte vana kyrkbesökare och mötet med det religiösa landskapet i Asien väcker många frågor och funderingar.

Vi menar att svensktalande i Asien har stor längtan efter gemenskap och mötesplatser där man får möta människor med samma språkliga, kulturella och kyrkliga identitet. Vi menar att SKUT ska erbjuda svensktalande Asienresenärer detta. Vi menar också att SKUT:s närvaro i Asien med hela sin tradition är ett tecken på omsorg om människor med svenskspråkig identitet.

Vilken sorts kyrka ska vi satsa på i Asien?

Några egna inledande reflektioner

Allt socialt arbete bygger på relationsskapande verksamhet. Svenska kyrkans huvuduppgift, indelad i fyra uppgifter är alltid fokus för arbetet, var än någonstans i världen representanter för kyrkan befinner sig.

Vår bild är att många människor som finner ett nytt hemland, på hel- eller deltid, är mycket intresserade av att fundera kring sina egna rötter. När dessa rötter kommer till de existentiella områdena, är det mycket vanligt att man vill gå i kyrkan (särskilt kring större högtider), fira gudstjänster, döpa sina ev. barn eller lära sig mer om vad kristen tro står för.

Vi har arbetat i regioner där de diakonala behoven varit mycket stora. Men där de diakonala behoven är som störst är vår erfarenhet att det firas få gudstjänster och undervisas lite. Med den missionssyn vi stått och står för, har vi försökt koppla kyrkans fyra uppgifter nära varandra.

Att arbeta utifrån en diakonal missionsstrategi

Det missionsbegrepp vi utgår ifrån är den s.k. "**Trinitariska missionen**". I detta synsätt bedrivs mission på tre olika områden.

Faderns mission, vilket innebär återupprättelsen av hela skapelsen. I vårt fall skulle Faderns mission betyda att vi jobbar för att de människor vi är satta att tjäna får tillgång till de basbehov varje människa har rätt till. Rent vatten, mat för dagen, sjukvård, men också en sund sexualsyn, ett sunt förhållande till alkohol och droger mm.

Sonens mission, människans frälsning och återupprättelse. Inte i en snäv "andlig" mening utan mer utifrån Luk 4, den klassiska programförklaringen för den latinamerikanska befrielsesteologin. För vår kyrka betyder det att förkunnelsen siktar på att upprätta människor att ta ansvar för sina egna liv, se sina egna möjligheter samt att Gud älskar varje människa, hur man än levt sitt liv.

Andens mission, att dra till Fadern. Här ser vi oss som en del av Den helige Andes verk i Asien. Vårt uttalade mål och vår uppfattning är att det är bra för människor att komma i kontakt med kyrkan, med oss. Vi menar att kyrkans utsända personal ska arbeta för att öka kontaktytorna, göra reklam för kyrkans arbete och synas i situationer där många svenskar finns.

Utifrån dessa ansatser ser vi två huvudinriktningar som Svenska kyrkan kan välja att göra. Antingen en kyrka som sätter diakonin i fokus, eller en kyrka som satsar på aktiviteter som måste betalas för.

1. Den diakonala kyrkan

Är det kyrkans främsta uppgift att möta upp de enorma diakonala behoven? I så fall ska man satsa på Thailand, Kambodja och Filippinerna. Vi pratar då om den formen av diakoni som direkt vänder sig till olika former av krishantering. Det kan vara att man döms till fängelse, blir svårt sjuk och inlagd på sjukhus, har blivit utsatt för brott och kanske är utan pengar eller möjlighet att skaffa, hembesök till människor som inte kan ta sig utanför hemmet och är omgivna av människor som inte talar det egna språket.

I Svenska kyrkans diakonala tradition ingår inte att göra saker FÖR människor. Vi gör saker MED människor. Vi hjälper t.ex. människor att komma hem, vi ger dock inte bort pengar. Tanken bygger på "hjälp till självhjälp", bemyndigande, att se människors egna resurser. Det kräver en stor personlig insats av personalen i form av relationsbyggande, krishantering, samtals-teknik, genomförandeplanering osv. Utbildning i detta är av stor vikt och fungerar som ett skydd när man utsätts för de enorma behov som finns, vilka kan upplevas som en stor press.

I stor utsträckning har Svenska kyrkan i Thailand jobbat på detta sätt under de senaste åtta åren. Som alla utsända har vårt uppdrag varit att vända oss till svensktalande människor. Genom att möta upp de mycket stora diakonala behoven har vi utövat mission och undervisning. Människor har både önskat och hittat till våra gudstjänster, andakter och minnesstunder.

2. En kyrka som "säljer tjänster"

Med tjänster menar vi att kyrkan i princip tar betalt för allt den gör utom gudstjänster och dop. En sådan kyrka tar betalt för all övrig verksamhet, som konfirmandundervisningen, grötfrukosten, samtalsgrupperna, de gemensamma träffarna, utflykterna mm mm.

I länder som Singapore, Hongkong eller Malaysia, har svenskar en förhållandevis starkare ekonomi, här finns ett större behov av de tre övriga uppgifterna. Diakonin går då i större utsträckning ut på att försöka föra människor samman i olika aktiviteter som bjuder in till gemenskap. Nöden och de diakonala behoven har här andra uttryckssätt. Dessa tar ofta längre tid innan de blir tydliga i jämförelse med "hands on" diakonin.

En sådan kyrka skulle kunna teckna avtal med olika organisationer och företag, t.ex. samtalsstöd, samt vara del av företagets- och organisationernas kris och beredskapsplaner. På detta sätt skulle man kunna finansiera delar av Svenska kyrkans verksamhet i Asien.

Diskussion om de två huvudriktningarna

Behöver dessa två utesluta varandra? Det går att vara både en diakonal kyrka och en kyrka som säljer tjänster. Det bygger dock på att personal finns på plats för att upprätthålla relationerna och därmed har lättare att hålla sig underrättad kring små och stora förändringar i svenskkolonierna. Kyrkan kan då fungera som en sorts sammanhållande kraft i ett främmande land. Dit man kan vända sig med stort och smått.

Vi bedömer att fokus på "hands on" diakoni finns i främst Thailand, Filippinerna och Kambodja. Det är den sorts diakoni som bygger på insatser i form av krisstöd och riktade samtal, fängel-sebesök och sjukhusbesök. Vi bedömer att i denna kontext finns mindre möjlighet att bedriva

den kyrka som skulle kunna samla in pengar genom att sälja sina tjänster samt att efterfrågan på gudstjänster, olika event och kyrkliga handlingar är lägre.

Vidare menar vi att den kyrka som satsar på basarer, event och andra kyrkliga sammankomster har större möjligheter att verka i framför allt Singapore och Hong Kong. På dessa platser vill man ha kyrkan som en trygg kulturell institution där man firar gudstjänster vid stora högtider. Kyrkan önskas medverka i sociala sammankomster och bedriva "vanligt församlingsarbete". Det finns en större efterfrågan på kyrkliga handlingar, gudstjänster och event.

Sammanfattning

Vi menar att för att kunna möta behoven i Asien bör SKUT satsa på flera Hubbar i Asien. Vi menar att SKUT måste kunna erbjuda den kyrka som i huvudsak ägnar sig åt "hands on" diakoni, men också den kyrka som i huvudsak satsar på gemenskap och event.

Långsiktig hållbarhet för Svenska kyrkans arbete i Asien

Långsiktig hållbarhet menar vi vara hur man organiserar arbetet, ekonomin, personalvården och samverkan/ekumeniken.

Om man förutsätter att man ska placera allt personal på samma plats är det svårt att föreslå långsiktig hållbarhet i Asien givet de fyra uppgifterna enligt KO kap 1. Svensktalande grupper i området har en tendens att flytta runt. Arbetet varierar mellan länderna. Det är svårt att jämföra å ena sidan länder där människor hamnat snett och behöver "hands on" hjälp, med å andra sidan länder där kyrkan behövs som en kulturell sammanhållande organisation. Även denna kyrka har diakonala behov att tillgodose, men inte alls i den omfattning som finns i t.ex. Thailand och Filipinerna.

Utredningens primära uppgift inte varit att komma med ett eller flera förslag om hur arbetet ska organiseras eller genomföras. Det är dock omöjligt att inte fundera över några vägar framåt som tycks oss mer rimliga.

Några perspektiv på möjlig organisation av arbetet

Under insamlandet av material har vi märkt att tre möjliga riktningar utkristalliserar sig i de förslag som kommit in.

1. En HUB i Singapore med utsänd personal. Dessa skulle resa över hela Asien.
2. Två eller fler HUBbar. Möjliga placeringar som föreslagits är Thailand, Singapore, Hongkong och Taiwan. På så sätt delar man in Asiens stora område i några mindre områden. Denna variant innebär att Svenska kyrkan har personal på fler platser.
3. En HUB i Sverige. Denna skulle då vara knutna till Kyrkokansliet, alt. en geografisk plats i Sverige.

Behovet av kyrkan borde styra mer än frågan "var är det enklast att bygga en HUB?", eller "var är det lättast att samla in pengar till verksamheten". Och störst behov av kyrkan har uttryckts från Thailand, Filipinerna, Hong Kong och Singapore.

I samtliga tre förslag kommer arbetet att till stor del bestå av att bygga upp grupper av frivilliga i de olika besöksländerna som på olika sätt kan hjälpa till med mötesplatser, besöksgrupper eller liknade. Personal skulle sedan resa till de platser där grupper finns med jämna mellanrum för gemenskap och för att genomföra kyrkans fyra grundläggande uppgifter. Frivillighet är en färskvara och mycket relationsbaserad. Ideellt engagemang kräver underhåll och kontinuitet för att fungera optimalt. Eftersom svenskar vanligtvis inte bor i landet lång tid är det ofta byten i frivilliggrupperna. Personal som bor på plats har troligtvis lättare att parera eventuella nya möjliga- och avgående frivilliga. Det vi bedömer fungerat bäst, är att samla frivilliga kring punktinsatser.

Vidare menar vi, att för att göra en ny organisation tydlig för alla, föreslår vi att man bör överge de tidigare namnen, för att i stället kallas "Svenska kyrkan i Asien". Detta för att markera att vi servar hela Asien, inte bara de länder vi blir placerade i. Det finns annars risk att placeringslandet förväntar sig mer verksamhet än vad som är möjligt när man har som uppgift att serva ett stort område.

Diskussion kring de tre olika alternativen

Organiserar sig SKUT i en eller flera hubbar är det lätt att flytta dessa hubbar och komma närmare de nya vistelseorterna. Vi har också möjlighet att på ett bättre sätt täcka en stor del av Asien. Det blir dessutom färre långa resor jämfört med att utgå från Sverige. Detta förutsätter dock att man alltid har chans att sätta sin egen agenda och inte bygger ihop sig för tätt med någon annan organisation. Vi anser också att man måste vara bered att lämna en plats när situationen utifrån t.ex. behov och säkerhet förändras.

En mycket viktig diskussion är dock om det är bäst att placera all personal i en eller fler Hubbar. Det finns fördelar med att placera all personal på en plats, bland annat vad gäller arbetsgemenskap. För att kunna möta människor på bästa sätt enligt uppdraget rekommenderar vi dock att placera personal på fler platser. Kyrkan har då större chans att bli en del av svenskarnas vardag.

Utifrån det insamlade materialet och vår egen erfarenhet, är det lätt för oss att föreslå Thailand och Singapore som möjliga stationeringsorter för Hubbarna. De två huvudinriktningar som diskuterats i stycket ovan framträder tydligt i dessa två länder.

- I Thailand utgörs svenskgrupperingarna i huvudsak av människor som ofta har stort behov av diakonala insatser. Med diakonala insatser menar vi både akut diakoni och den diakoni som tar sig uttryck i olika gruppverksamheter.
- I Singapore, å andra sidan, är de diakonala behoven också stora, men hos svenskgrupperingarna där är oftast behoven av akuta diakonala insatser mindre. De diakonala behoven bygger mer på gruppverksamhet. Kyrkan får alltså rollen av att tillhandahålla något som svenskgrupperna vill samlas kring.

Sammanfattning

Vi menar att förslag två är mest lämpligt, dvs en kyrka med två (alt. fler) Hubbar i Asien. Att organisera personalen kring en eller fler Hubbar, som inte är beroende av annan organisation för sin verksamhet, är en fördel i detta sammanhang. Detta blir då en del av en semiambulerande grundhållning till Svenska kyrkans arbete i Asien. Vi ser det inte som ett tänkbart alternativ att helt utgå mobilt ifrån Sverige, eftersom vi starkt förordar en kyrka som kan vara en del av svenskarnas vardag.

Personal

Semiambulerande

SKUT har haft semiambulerande personal placerad i Thailand, Hongkong och Singapore. Detta arbetssätt har inneburit att personal har haft sin bostad i dessa länder där huvuddelen av arbetet som genomförts har skett. Personalen har dock administrerat ett stort upptagningsområde där Myanmar, Laos, Vietnam, Kambodja, Malaysia, Kina och Taiwan har täckts in. Detta arbete har planerats och genomförts genom att personal har haft regelbunden kontakt med ambassader, konsulat, svenskföreningar, skolor, handelskammare och liknande i området utanför placeringslandet.

I några länder har önskemålet att prästen skall komma varit mer framträdande än andra. Det gäller i de länder där det funnits frihetsberövade, svåra konsulära ärenden, önskemål om vigsel/välsignelse, dop, konfirmation, skolbesök och närvaro vid större högtider. Önskemålen har kommit från ambassader, svenska organisationer, företag, skolor eller enskilda boende.

Arbetet har varierat över tid och har handlat om vilket behov som varit, samt hur stor efterfrågan det varit efter kyrkans personal från de olika ambassaderna och konsulaten. Arbetet med ambassader och konsulat har flutit på då deras största önskan av kyrkans arbete har varit att bistå med fängelsebesök, sjukhusbesök samt önskan om hjälp i svåra konsulära ärenden. I kontakter med svenska företag, föreningar, skolor och liknande bygger arbetet till största delen på personliga kontakter vilket ibland försvåras av att "nyckelpersoner" byts ut då deras uppdrag avslutats och nya personer kommer på plats. Innan resa till annat land än placeringslandet går mycket arbete ut på att hålla sig uppdaterad om vem eller vilka som ska kontaktas lokalt i det land man ska till, säkerhetsläget i de olika länderna, planering av resor, biljetter, visum mm.

Personal har rest in i dessa länder på turistvisum då man kan få 15 dagar vid ankomst. Viss personal har haft tjänstepass utfärdade av UD vilket underlättat tillträdet till landet och minimerat eventuell diskussion om man har rätt att utföra arbete.

Ambulerande

Personal som är helt ambulerande finns i dagsläget anställd. Tjänsten inrättades 2014 och täcker länder som Indien, Sri Lanka, Filippinerna, Indonesien, Korea och Japan.

Anledningen till att tjänsten som ambulerande inrättades var att det framkommit önskemål från svenskar som ville fira gudstjänst, sjunga och be på sitt modersmål. Kontakter med UD gav också vid handen att det fanns önskan om stöd vad gäller det konsulära arbetet, t.ex. fängelsebesök, sjukhusbesök och kontakt med nödställda svenskar. Vid beslutet fanns med andra ord en önskan om kyrkans närvaro utanför de länder där kyrkans personal redan var placerad.

Arbetet utgår i dagsläget från Sverige med placering i hemmet den tid då resor inte genomförs. Beslutet att placera personal i Sverige grundades på att det var praktiskt och mest ekonomiskt eftersom familjen kunde bo kvar. Tjänsten innebär att man har ca 120–130 resdagar per år.

Arbetet sker i stort på samma sätt som den semiambulerande personalen, dvs. regelbunden kontakt med ambassad- och konsulatpersonal, föreningar, handelskammare, enskilda personer och liknande utanför placeringslandet. Planering av verksamhet, visumansökningar, resor mm., sker på samma sätt som för den semiambulerande personalen. Den ambulerande personalen har tjänstepass utfärdat av UD. Visumansökningar till vissa länder, t.ex. Indien, har underlättats då man sökt från Sverige.

Diskussion om semiambulerande och ambulerande personal

Fördelarna med att vara på plats och bo i området som tjänsten täcker är bland annat att man delar upplevelsen av kultur, klimat och känslan av att bo utomlands med de människor man möter. Vår erfarenhet är att det underlättar i kontakterna med människor och gör det lättare att bygga relation som är så viktig för arbetet. Personal har också större möjlighet att följa med i lokala förändringar i olika svenskkolonier, samt att man redan är på plats då kris eller katastrof händer.

Den ambulerande personalen riskerar att komma som en "främmande fågel" där man inte är en del av den dagliga kontexten. Man riskerar också att inte tas i anspråk och bli räknad med.

Både ambulerande och semiambulerande personal i Asien är långt hemifrån. Ur ett socialt perspektiv är personalen begränsad från att ha kontakt med nära och kära, vänner och bekanta, oavsett om man är semi- eller helt ambulerande. Möjligtvis är detta något lättare för den ambulerande personalen. Ledningen i Uppsala och personalen som är placerad i Asien arbetar långt ifrån varandra. Det innebär bl.a. att kommunikationen blir fördröjd, samt att både ledning och utsänd personal riskerar att inte bli informerade om arbetet som sker. Det tar också tid innan man "kommer in" i det svenska systemet efter att ha varit utskrivnen. Man kan anta att den helt ambulerande personalen slipper dessa problem, eftersom man är regelbundet i Sverige.

Sammanfattning

Vi bedömer den semiambulerande formen för närvaro i Asien även ur personalsynvinkel vara det bästa alternativet.

Behövs tjänstepass för utsänd personal?

Att resa mellan de olika länderna för att t.ex. ha en gudstjänst på en ambassad kräver inte ett tjänstepass.

I Thailand måste dock all utsänd personal ha ett tjänstepass för att kunna arbeta och bedriva verksamhet.

Vi menar att tjänstepass skapar en trygghet för personal som reser mycket i de olika länderna. Det ger en viss status och det är lättare att ta sig fram i olika länder, man är skyddad av sitt pass om något skulle inträffa. Dessutom ger det en naturlig access när det gäller samarbete med UD och de olika ambassadernas personal runt om i området.

All utsänd personal måste ha mycket noga kontroll på vilken eller vilka krav som ställs för att få arrangera olika former av sammankomster. I dessa situationer underlättar ett tjänstepass mycket. I sammanhanget kan nämnas att norsk och dansk präst i Thailand har diplomatpass. Övrig anställd norsk och dansk personal har arbetstillstånd via CCT (Church Of Christ Thailand).

Sammanfattning

Vi menar att arbete måste ske i Thailand. På grund av de regler som gäller i landet, menar vi att all SKUTpersonal som verkar i Thailand måste ha tjänstepass. Vi menar att det för alla SKUT:s utsända i Asien är bäst med ett tjänstepass.

Ekonomi

I Kyrkostyrelsens skrivelse 2020:1 står: Verksamhet och ekonomi för Svenska kyrkans nationella nivå 2021–2023 med anledning av coronapandemin, s. 29, står det skrivet att målet är att man vill ”skapa en hållbar organisation i utlandsförsamlingarna där kyrkoråden själva tar ansvar för verksamhet, fastigheter, personal och ekonomi”

I Sven-Erik Brodds utredning ”Kriterier för Svenska kyrkans utlandsförsamlingar” diskuteras församlingsbegreppet. Många av de slutsatser han drar delar vi. Det finns till exempel ingen anledning att församlingar definieras utifrån förmågan att bära en kyrkoherdetjänst (Se Brodds utredning). Alla utlandsförsamlingar befinner sig dessutom i en helt annan kontext än de församlingar som finns hemma i Sverige.

Svenska kyrkan i Asien har aldrig varit organiserad som församlingar enligt kriterierna i KO. Arbetet har skett med hjälp av ambulerande och semiambulerande personal, utan egna fastigheter eller personalkostnader att ta ekonomiskt ansvar för. I stället har man hyrt in sig i olika lokaler för boende och verksamhet. Ekonomin har hanterats som filialer till SKUT och har till största delen varit beroende av årliga anslag.

I SKUT rådets protokoll 2020-11-19 § 115 om hållbar verksamhet, finns tre tankemodeller för framtida organisation (Se rubrik Avslutning). Vi har svårt att se hur detta skulle kunna se ut i Asien. Vi ser ingen möjlighet att Svenska kyrkan i Asien kan vara självförsörjande. Vi bedömer att underlaget är för litet för att kunna bära alla kostnader för personal, lokaler och verksamhet. Det är tungt nog att ha ett arbetsgivaransvar. Däremot tror vi att man på sikt skulle kunna finansiera sin egen lokala verksamhet via avgifter, lokala avtal mm.

Att utgå från en befintlig utlandsförsamling ser vi inte heller som möjligt, eftersom avstånden till befintliga församlingar är för stora. Man skulle kunna utreda om det juridiskt sett är möjligt att starta en församling i ett asiatiskt land. Det är dock fortfarande svårt att se hur denna församling skulle kunna vara självförsörjande.

Att uppgå i annat trossamfund där man kan samverka delvis eller fullt ut, är kanske en möjlig framkomlig väg på lång sikt. Att svenskarna i sådana fall ska hitta dit är dock en stor utmaning. Vi bedömer att de språkliga, kulturella, liturgiska mm barriärerna är för stora.

Om det är det trots allt är denna väg SKUT vill gå, se förslag till möjliga kontaktuppgifter under rubriken ”Avslutning.

Mot bakgrund av detta uppfattar vi att ett av målen för SKUT måste vara att hitta samarbetspartners för fortsatta satsningar i Asien. Det har framkommit av det insamlade materialet att det finns intresse att samverka från de skandinaviska kyrkorna på plats. Vårt förslag är att hitta vägar för samverkan med främst de skandinaviska kyrkorna.

Sammanfattning

Vi menar att det inte är rimligt att Svenska kyrkan i Asien helt ska kunna bära sina egna kostnader vad gäller utsänd personal, ekonomi och fastigheter. Däremot menar vi att det på sikt och på vissa platser skulle kunna vara möjligt att bekosta sin egen lokala verksamhet via medlemsavgifter, avtal med företag samt att ta betalt för verksamheten.

Ekumenik. Att verka under "samma tak" eller inte?

Det har framkommit önsknings om utökat och utvecklat samarbete mellan de olika skandinaviska kyrkorna. Men att som personal och organisation vara under annans tak är svårt. Det finns risker för konflikter. Tidigare erfarenheter på andra platser visar att personal haft tendenser att uppfatta sig som gäster, alt. att det finns ett A- och ett B-lag på arbetsplatsen. Som oberoende organisation torde det också vara lättare att göra nödvändiga förändringar, t.ex. "rycka upp bopålar" och följa svenskarna i Asien om man inte bygger samman organisationerna för tätt. Kanske är det helt enkelt lättare att hyra in sig i respektive organisationers lokaler.

Detta behöver inte utesluta ett utvecklat samarbete. Eventuellt ska man, när man funderar på hur man ska organisera och placera sig, titta på var de övriga skandinaviska kyrkorna har sin placering i området. Kanske ska man överväga att vara i annan stad eller region för att på ett större plan och tillsammans täcka upp större del av Asien. Regionala samarbetsmöten med de skandinaviska kyrkorna vore en bra form för gemensam utbildning och samarbetsfrågor.

Om det är nödvändigt att vara "under annans tak" måste det skrivas avtal som är tydliga. Dessa avtal måste respektive ledningar vara överens om och samtlig personal informerad om.

När det gäller samarbete med andra kyrkor torde det enklaste vara att göra det med de kyrkor som ingår den så kallade Borgågemenskapen och som på något sätt etablerat sig i Asien. Det finns dock fler möjligheter. Vår erfarenhet är att lokala Lutherska och Anglikanska kyrkor ofta är mycket positiva till olika former av samarbete. Dessa former av samarbete är antagligen vanligast i alla fall vad gäller lokaler. Det är också så, att flera utsända från både norska och danska kyrkan fått arbetstillstånd tack vare ett gott samarbete.

Av skäl som förhoppningsvis blivit tydliga i utredningen tror vi mindre på vad som sägs i protokollet 2020-11-19 § 115 från Rådet för SKUT och som uttrycks med "Ekumenisk samverkan med annat trossamfund. Samverkan kan bestå i full samverkan vilket skulle innebära att den svenska församlingen går in i ett annat trossamfund". I Asien bedömer vi helt enkelt skillnaderna i språk, kultur, liturgi mm som alltför stora.

Sammanfattning

Vi menar att SKUT bör satsa på att bygga upp en nära samverkan med de skandinaviska kyrkorna på plats i Asien. Vi tror att det är fullt möjligt att sluta ekumeniska avtal med en befintlig kyrka i regionen. Denna kan vara Luthersk eller Anglikansk och den behöver inte ha svenska som första språk. Vi bedömer dock inte att vi ska gå in i en annan trosgemenskap.

Avslutning

Till sist skulle vi vilja nämna några saker som vi menar är viktiga inför en hållbar framtid för SKUT i Asien.

Fundraiser

SKUT har allt att vinna på att anställa en duktig fundraiser, som arbetar mot hela SKUT och de företag som är placerade i olika länder. En resande med kontakter runt om i världen med placering i Uppsala.

Säsongsarbete

Det finns stora skillnader i arbetsbelastning under säsongen i framför allt turistländerna i Asien. I t.ex. Thailand är det svårt att överdriva skillnaderna mellan t.ex. juli och december. I vissa situationer har skandinaviska kyrkliga organisationer förstärkt personalstyrkan när arbetsbelastningarna förväntats bli som störst.

Möjliga lokala ekumeniska kontakter för samverkan:

Thailand

The Evangelical Lutheran Church in Thailand:

<https://www.lutheranworld.org/content/evangelical-lutheran-church-thailand>

Church of Christ Thailand

<https://www.oikoumene.org/member-churches/church-of-christ-in-thailand>

Anglican Church in Thailand

<https://christchurchbangkok.org/>

Malaysia:

Evangelical Lutheran Church Malaysia

<https://www.elcm.org.my/>

Singapore:

Lutheran Church in Singapore:

<https://lutheran.org.sg/>

Anglican Diocese of Singapore:

<https://www.anglican.org.sg/>

SKUTrådets protokoll 2020-11-19 § 115

[file:///C:/Users/eristenb/Downloads/R%C3%A5dets%20protokoll%20201119%20\(3\).pdf](file:///C:/Users/eristenb/Downloads/R%C3%A5dets%20protokoll%20201119%20(3).pdf)